Proletari din toate țările, uniți-vă!

Sportul

ZIAR AL CONSILIULUI NAȚIONAL PENTRU EDUCAȚIE FIZICĂ ȘI SPORT

ANUL XLII — Nr. 11 298 | 4 PAGINI — 50 BANI | Miercuri 16 aprilie 1986

B... județeană
MUREȘ
TIRGU-MUREȘ

Astăzi, la București, în meciul-retur cu Anderlecht

STEAUA, LA UN PAS DE FINALA CUPEI CAMPIONILOR EUROPENI

● Deținătoarea titlului în fotbalul nostru se prezintă cu argumente reale în fața echipei din Bruxelles ● „Jucătorul nr. 12" și importantul lui rol ● Partida începe la ora 16,30 și va fi transmisă la radio și televiziune

Capitala noastră găzduiește astăzi unul dintre cele mai importante jocuri de fotbal ale sezonului internațional : **Steaua — Anderlecht în semifinalele Cupei Campionilor Europeni. Două dintre cele mai bune formații de club ale continentului își dispută la București un loc în finala de la 7 mai, care va stabili cîștigătoarea ediției 1985/1986 a celei mai mari competiții intercluburi.** Avînd cea mai lungă istorie dintre toate întrecerile genului, de pe continentul nostru sau de pe alte continente, Cupa Campionilor Europeni și-a cîștigat un prestigiu binemeritat, devenind — pe lista întrecerilor oficiale — una dintre... vedete. **„Numai Campionatul Mondial și Campionatul Europei pot pretinde că depășesc în amploare întrecerea dintre campioanele continentului european. Numai că aceasta din urmă are avantajul unei mai mari ritmicități, ceea ce are un efect deloc neglijabil în rîndul spectatorilor. Și nu numai al celor de pe bătrînul continent"** — afirma, într-un amplu articol dedicat analizei celor mai importante

Eftimie IONESCU

(Continuare în pag. 2—3)

Pițurcă înscrie al treilea gol al Stelei în partida de campionat cu Rapid, de sîmbătă. Hat-trick-ul vîrfului de atac al campioanei este dătător de speranțe pentru partida de astăzi.
Foto : Aurel D. NEAGU

ÎMPREUNĂ CU TOȚI IUBITORII FOTBALULUI, URĂM MULT Ssucces CAMPIOANEI NOASTRE!

ANDERLECHT A SOSIT IERI LA BUCUREȘTI

● Belgienii au deplasat un lot de 17 jucători ● Oaspeții s-au antrenat pe Stadionul Steaua

La cîteva momente după ce a intrat în holul hotelului „Flora" l-am rugat pe antrenorul **Arrie Haan**, care coborîse primul din autocarul ce aducea pe Anderlecht de la aeroport, să ne vorbească despre partida de astăzi: **„Ce să vă spun ? Că va fi un meci foarte greu ? O știm și noi, o știu și partenerii noștri de întrecere, o știe toată lumea. Avem un gol avantaj, ceea ce nu reprezintă o garanție suficientă. Vom încerca să-l apărăm. Îmi dau seama de dificultatea misiunii noastre pentru că apreciez valoarea echipei Steaua, despre care am mai avut ocazia să vorbesc elogios și înainte, și după partida de la Bruxelles. Importanța partidei este foarte mare — intrarea în finală. Sper însă ca ea să nu influențeze calitatea spectacolului, să putem oferi publicului un meci demn de o semifinală".**

În continuare, antrenorul campionei belgiene ne-a prezentat lista celor 17 jucători care au făcut deplasarea la București : **Vekeman, Munaron, Schrijver** — portari; **De Greef, Demol, Andersen, Grün, Gudjohnsen, Friman, Łozano, Olsen, Peruzovici, Scifo, Vandenbergh, Vandereycken, Vercauteren, Marchoul.** Cele două noutăți, față de lotul de 15 jucători înscris pe foaia de arbitraj a partidei de la 2 aprilie, sînt **De Schrijver** și **Marchoul.**

Bineînțeles, ne-a interesat formația cu care Anderlecht va începe partida de astăzi. Antrenorul Haan ne-a anunțat însă că n-o va comunica decît în orele dinaintea startului. Se pare că el are unele probleme în alcătuirea echipei, principalul semn de întrebare reprezentîndu-l utilizarea lui **Vandenbergh.**

Ieri după-amiază, chiar la ora startului, 16,30, fotbaliștii belgieni au participat la un antrenament pe Stadionul Steaua.

În cadrul etapei de vară a Daciadei —

Festivalul pionieresc de la Focșani

UN NOU SALT CUTEZĂTOR AL MICILOR GIMNAȘTI SPRE PERFORMANȚĂ

Fetele din Iași și băieții din București, laureații ediției a IV-a

Dragostea nețărmurită față de partidul clasei muncitoare și față de neobositul său conducător, tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU, recunoștința caldă pentru condițiile minunate ce le-au fost create de a învăța, de a dezlega tainele culturii și științei, de a practica sportul, de a-și vedea împlinite cele mai înaripate visuri au fost exprimate din nou de către reprezentanții tinerei generații, ai purtătorilor cravatei roșii cu tricolor, copiii prezenți la Festivalul pionieresc de gimnastică, găzduit de Sala Sporturilor din Focșani.

Grație, zîmbet și... flori pentru frumusețea gimnasticii
Foto : Gabriel MIRON

Printr-o exemplară ordine și disciplină, printr-o ținută cu adevărat sportivă, printr-o muncă migăloasă, plină de ambiție, cei peste 300 de participanți la a IV-a ediție a Festivalului s-au arătat a fi la înălțimea acestui eveniment sportiv, organizat în întîmpinarea celei de a 65-a aniversări a P.C.R., moment însuflețitor, de mare însemnătate pentru întregul nostru popor.

Recomandate de poziții fruntașe și la edițiile precedente (București și Tg. Jiu), micile gimnaste care au reprezentat județul Iași, în speță Școala nr. 6 din municipiul de reședință, s-au impus cu autoritate, etalînd talent și grație, o linie sportivă impecabilă, apreciată de arbitre și spectatori (sală arhiplină în toate zilele de concurs). Prof. **Constantin Radu** are merite deosebite pentru selecția și pregătirea sportivelor școlii, care după ce s-au situat pe locul I la ansamblu — prin **Ionela Dorofte, Manuela Dîrțu, Roxana Avasilicăi, Gabriela Olaru, Manuela Penișoară** și **Oana Rusu**

Tiberiu STAMA

(Continuare în pag. 2—3)

După „Internaționalele" de judo ale României

EXISTĂ CATEGORII BINE ÎNCADRATE, DAR ȘI UNELE SEMNE DE ÎNTREBARE

Așa cum este cunoscut, Campionatele Internaționale de judo ale României, desfășurate sîmbătă și duminică în sala de atletism a Complexului Sportiv „23 August" din Capitală, s-au încheiat cu succesul sportivilor noștri, care au ocupat locul I la patru din cele șapte categorii la care au avut loc întreceri.

Programate la numai două săptămîni după finalele Campionatelor Naționale și cu aproximativ trei săptămîni înaintea Campionatelor Europene (8—11 mai, Iugoslavia), „Internaționalele" de la București au constituit un ultim test de verificare a stadiului de pregătire la care au ajuns principalii candidați la un loc în echipa pentru întrecerile continentale. Care a fost gradul de dificultate a turneului, cum s-au comportat în condițiile respective aspiranții la titularizarea în echipa reprezentativă, ce perspective au sportivii români la Campionatele Europene ? — iată întrebări la care vom încerca să răspundem în cele ce urmează.

Trebuie făcută precizarea, încă de la început, că la actuala ediție a „Internaționalelor" noastre participarea a fost destul de valoroasă. Pe foile de concurs au figurat nume de rezonanță în judoul internațional, ca francezii **Marc Alexandre** (campion european în anul 1984 și locul 2 în 1985), **J. Lesson, V. Marchiset** și **P. Tayot** (campioni europeni de juniori în anul 1985), sovieticul **Valeri Divisenko** (dublu campion european de seniori), **Andreas Preschel** (R.D.G.) — campion mondial în 1983 etc.

Gheorghe Dani (superușoară) a reușit să cîștige concursul, el dovedindu-se un sportiv fără contracandidat la această categorie. Totuși, el a părut mai puțin incisiv în acțiunile de atac, în partida fi-

Mihai TRANCĂ

(Continuare în pag. a 4-a)

Un imperativ de stringentă actualitate în voleiul nostru

SĂ PORNIM DE LA BAZĂ PENTRU A REVENI ÎN ELITA MONDIALĂ!

De-a lungul anilor, voleiul românesc și-a făurit o bogată și strălucitoare colecție de medalii și trofee cucerite în marile competiții internaționale. În panoplia sa se află nu mai puțin de **14 medalii de aur, argint și bronz obținute la C.E., C.M., J.O.**, de reprezentativele țării, între anii 1955—1980, precum și **7 trofee continentale** (6 în C.C.E. !) aduse de echipele masculine de club. O zestre care justifică **renumele** cîștigat cu ani în urmă de purtătorii culorilor românești în arena mondială și o dovadă limpede a vocației, calităților motrice remarcabile, creativității (cîndva se vorbea **chiar de o școală românească în volei**), inteligenței, tenacității, bărbăției pe care tineretul nostru le are pentru acest sport de amplă solicitare fizică, tehnico-tactică și psihică.

Dar, de cîțiva ani încoace, mai precis după medalia olimpică adusă de reprezentativa masculină în 1980, prezența voleiului românesc în arena mondială a cunoscut **O UIMITOARE INVOLUȚIE** pe scara ierarhiilor. De pe poziția de campioană europeană și vicecampioană mondială, apoi de pe podiumul olimpic, echipa națională masculină cobora vertiginos pe poziția a 8-a (în două ediții consecutive : 1983 și 1985) în Europa și pe a 15-a în lume, iar computerele o situează valoric, acum, dincolo de locul 20, nefiind calificată nici pentru ediția din acest an a C.M., nici pentru viitoarea ediție a J.O. Tot de pe poziție de vicecampioană mondială, cîndva, a coborît și „naționala" feminină în afara... dreptului de participare la C.M. (competiție în care n-a figurat nici în ultimele două ediții) și la J.O., iar pe plan european tocmai pe locul 11, cel mai slab înregistrat vreodată... Iată că, **DIN PROTAGONISTE** (mai ales la băieți) **în marile întreceri internaționale, reprezentativele noastre au ajuns OUTSIDERE ÎN COMPETIȚIILE BALCANICE**, care anul trecut, pe teren propriu, n-au putut fi cîștigate !

Cum se explică acest inadmisibil regres, paradoxal, dacă avem în vedere faptul că din an în an baza materială a sportului (voleiul fiind și el între marii beneficiari) a cunoscut creșteri considerabile, noi și funcționale săli de antrenament sau polivalente dîndu-se în folosință în majoritatea centrelor, condițiile de pregătire și refacere îmbunătățindu-se simțitor, baza de selecție lărgindu-se și ea ? Mai presus de orice, credem că distanța de la performanța autentică în care se înscria constant voleiul cu ani în urmă și contraperformanțele actuale este distanța de la FAPTE la VORBE : **de la muncă serioasă, entuziastă, responsabilă și pasionată — în întreg teritoriul și la toate nivelurile — la formalism, de la înaltă profesionalitate la plezirism, de la o metodică valoroasă, care făcea „școală", la bîjbîieli în cîmpul metodic pe urmele celor ce ne-au depășit treptat și pe acest plan, de la o activitate bine concepută și orientată, riguros organizată și ferm condusă la scăderi evidente la aceste capitole vitale.** Dacă pe plan intern anul acesta am constatat o sporire a interesului iubitorilor de sport față de competițiile voleibalistice (mai ales la fete: unde concurența la titlu a fost mai bogată și mai pasionantă), **competitivitatea internațională** încă scăzută **derivă din mediocritatea tehnico-tactică a sportivilor și sportivelor, din insuficienta capacitate atletică.**

Revitalizarea voleiului ni se pare a necesita un proces ce trebuie început **URGENT** prin **schimbări radicale de optică**, pe un traseu care să ducă de la VORBE LA FAPTE. Pentru că vorbe am auzit multe după fiecare eșec din ultimii ani, dar faptele au fost mai puține. Analiza făcută, luni, în plenara Comitetului F.R.V., a identificat (ca și alte analize trecute) marile neajunsuri din acest sport. S-a vorbit mult despre **îngustarea îngrijorătoare a ariei de practicare a voleiului**, determinată de goana spre săli, ceea ce a limitat serios baza de masă a performanței. Nu se mai joacă în aer liber ca altădată, iar terenurile (numeroase cîndva) au dispărut în cea mai mare parte ; **în școlile generale nu se mai practică voleiul**, după cum nici în liceele fără secții de performanță și nici în facultăți : **nu există o activitate viabilă în rîndul copiilor**, minivoleiul rămînînd pe plan organizatoric încă un deziderat : **competițiile juniorilor II** sînt **neconsistente**, puținele echipe susținînd 4—8 meciuri oficiale pe an : **nu există decît pe alocuri o activitate locală** (la nivelul orașelor, municipiilor sau județelor), fapt pentru care — s-a spus în plenară — adesea campioanele județene nu sînt desemnate prin competiții organizate la porțile diviziei secunde prezentîndu-se formații... la întîmplare, pentru a se îndeplini o formalitate de înscriere la campionatul de calificare : în **județele (17) unde voleiul este sport prioritar nu se asigură pepiniere valoroase**, capabile să alimenteze eșaloanele superioare, de unde și goana după racolări din alte „grădini" dintre care puține sînt cele ce dau roade bune. Și astfel poposim în perimetrul uneia dintre cele mai serioase deficiențe din aria marii performanțe : **SLABA ACTIVITATE DIN SECȚIILE DE JUNIORI**, unde — cu rare excepții — nu se rea-

(Continuare în pag. 2—3)